

RECENZJA

rozprawy doktorskiej mgr Bożeny PIĄTKOWSKIEJ nt.: *Polityka państwa w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej w sektorze paliwowym w Polsce po 1989 roku*
Poznań, 2017, ss.386

1. Temat rozprawy – uwagi ogólne

Ukazanie i opisanie głównych kierunków rozwoju polityki energetycznej w Polsce, form ich działań oraz celów poczynwszy od roku 1989 w dużej mierze związane jest z efektywnością prowadzonej polityki przez państwo. Związane jest to z elementarną zasadą z której wynika, że to właśnie państwo jest tą dominantą która pełni nadzór kompetencyjny we wszystkich najważniejszych podmiotach działających w tej branży chociaż wciąż jest brak strategicznego i perspektywicznego podejścia realizowanej polityki energetycznej państwa (s.4). Okres transformacji który stał się fundamentem przemian społeczno - gospodarczych ciągle jednak stanowi nowe źródło inspiracji i rozwiązań systemowych. Ciągłe występuje deficyt rozwiązań długoterminowych sprzyjających w dłuższej perspektywie czasu do ustabilizowania polityki energetycznej gwarantując tym samym rozwój rynku paliw płynnych. Polityka bezpieczeństwa energetycznego w zakresie dystrybucji paliw płynnych stanowi bowiem nierozdzielalną część z polityką bezpieczeństwa narodowego. Wymaga to zintegrowanego podejścia zarówno struktur ponadresortowych jak i ogólnorządowych, koordynacji ich działań oraz podejmowanych decyzji. Dlatego też zasadne wydają się systemowe i technologiczne (w ramach organów ścigania) mechanizmy wdrożeniowe wsparte rozwiązaniami administracji podatkowej i skarbowej. Zjawisko zorganizowanej przestępczości w obrocie paliw płynnych to nie tylko zagrożenie dla państwa ale również dla społeczeństwa. Posiada to również destrukcyjny wpływ na gospodarkę kraju (s.6). Zapewniając bezpieczeństwo energetyczne w sektorze paliw płynnych istotne wydają się również mechanizmy tworzenia, funkcjonowania oraz kontroli realizacji wprowadzanej polityki. W tych obszarach państwo powinno podejmować nieustanną rywalizację w płaszczyźnie ekonomicznej wzmacniając tym samym swoją pozycję na arenie międzynarodowej. Wymiar bezpieczeństwa ekonomicznego stanowi bowiem jeden z podstawowych determinantów prowadzonej przez państwo polskie polityki paliwowo - energetycznej która powinna sprzyjać kreowaniu warunków konkurencyjności. Istotne w tym

względnie wydają się dwa główne wyzwania stojące przed państwem. Po pierwsze dostęp do surowców energetycznych po drugie utrzymanie stanu technicznego infrastruktury magazynowej i systemu rurociągu (s.7). Występująca pomiędzy polityką energetyczną a bezpieczeństwem ekonomicznym wzajemna zależność powinna stanowić trwały fundament stabilności ich działań.

2. Zasadność podjęcia badań

Zasadność podjęcia badań nie budzi zastrzeżeń, gdyż polityka bezpieczeństwa energetycznego Polski to obszar stosunkowo mało opisywany naukowo. Wydaje się to niezmiernie ważne ze względu na występujący proces zmian systemowych które nastąpiły po 1989 roku. Polityka bezpieczeństwa ekonomicznego oraz główne kierunki jej zmian potwierdza fakt, że sektor paliwowy pozostaje jednym z najważniejszych działów gospodarki narodowej a jego wpływ generuje nam efektywność działania wielu podmiotów gospodarczych. Posiada to wpływ zarówno na warunki bytowe społeczeństwa jak również stanowi istotny element kształtowania kondycji ekonomicznej tej branży. Zasadne więc wydaje się podjęcie badań i ustalenie wpływu prowadzonej przez państwo polskie polityki wobec branży paliw płynnych a tym samym analiza mechanizmów w zakresie współpracy oraz stosowanych metod operacyjnych i śledczych prowadzonych przez organy ścigania i instytucje zajmujące się ochroną interesów ekonomicznych i finansowych w Polsce.

3. Formalno - metodologiczne założenia rozprawy i baza źródłowa

Rozprawa liczy 386 stron, składa się z wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia, bibliografii i załączników. Kluczowym problemem rozprawy powinny być założenia metodologiczne, zgromadzony materiał badawczy oraz wykorzystane techniki badawcze. W aspekcie powyższych rozważań oceniam, że opiniowania rozprawa doktorska i przyjęte w niej odpowiednie założenia w tym zakresie oraz ustalenia metod i technik badawczych, czyli zidentyfikowanie sytuacji problemowej oraz określenie przedmiotu i cel badań w ujęciu teoretycznym oraz utylitarnym są w stopniu zadawalającym.

Pierwszym elementem który nie został podjęty w niniejszej pracy jest brak krytycznej oceny literatury na ten temat. Pomimo, że zawarta została ona w bibliografii to zasadne a nawet właściwe byłoby pokazanie przez Autorkę jej deficytów w badanym obszarze swoich dociekań naukowych.

Drugim elementem który jednak moim zdaniem powinien być bardziej wnikliwie potraktowany w kolejnych rozdziałach to wybór i zastosowanie metod badawczych. Propozycja ich jest dość szeroka (siedem proponowanych metod badawczych) jednak ich zastosowanie w poszczególnych rozdziałach budzi często pewne wątpliwości. Autorka

powinna tutaj wykazać się szczególną umiejętnością poprzez którą zaproponowane metody badawcze posłużą jako narzędzie do rozwiązywania stawianych w poszczególnych rozdziałach problemów i pytań.

Przedmiotem badań autorki stała się problematyka dotycząca polityki państwa w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej w sektorze paliwowym w Polsce po 1989 roku. Autorka słusznie dostrzega, że rozwiązanie głównego problemu badawczego oraz problemów szczegółowych wymagało zastosowania wielu metod badawczych oraz dorobku teoretycznego nauk politycznych, ekonomicznych, prawnych oraz administracji publicznej. Niniejsze rozważania Autorka traktuje wieloaspektowo wskazując w nich na główną dominantę którą jest państwo i jego zadania realizowane na płaszczyźnie ekonomicznej oraz te związane z podejmowaniem najważniejszych decyzji w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa obywateli i podmiotów gospodarczych. Autorka identyfikując główny problem badawczy słusznie stwierdza, że rozwiązania jakie zapadają w obszarze bezpieczeństwa energetycznego posiadają w dużej mierze charakter strategiczny i polityczny a ich rozwiązania przekładają się nie tylko na gospodarkę ale również na całe społeczeństwo. Zasadne więc wydaje się podjęcie tematu w którym przedmiotem zainteresowań autorki jest próba analizy działań polityki państwa w szeroko pojętej problematyce gospodarki paliwowej. W procesie rozwiązywania problemu autorka stawia szereg pytań do poszczególnych rozdziałów a wykorzystując wspomniane wyżej metody badawcze dokonuje zdiagnozowania całości problematyki. Z punktu widzenia celu i charakteru badań tak prowadzony proces badawczy zachowuje logiczną wnikliwość do poszczególnych jej rozdziałów.

Dysertacja została napisana w oparciu o rozbudowaną bazę źródłową która - jak już zostało stwierdzone - powinna na początku pracy być poddana krytycznej ocenie. Autorka w znaczący sposób oparła się na źródłach i materiałach o charakterze naukowym oraz na zbiorach danych empirycznych: (a) akty normatywne (b) orzecznictwo sądowe (c) źródła Internetowe (d) artykuły (e) wydawnictwa zwarte. Na szczególną uwagę zasługuje szeroka baza wykazu tabel, wykresów, schematów i fotografii. Można więc przyjąć, że baza źródłowa którą posługuje się autorka jest w pełni reprezentatywna i wyczerpująca dla podjętego przez doktorantkę tematu rozprawy. Autorce udało się przedstawić najistotniejsze elementy związane z polityką rządu w zakresie wprowadzania i monitorowania rozwiązań systemowych i legislacyjnych w walce ze zorganizowaną przestępczością paliwową. Wyniki posłużyły celom naukowym niniejszej rozprawy.

W konkluzji należy stwierdzić, że lektura rozprawy doktorskiej wskazuje na przygotowanie jej autorki do samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Dowodzą tego

nie tylko umiejętności korzystania z obszernego materiału badawczego ale przede wszystkim wnioski wynikające z podsumowań kończących poszczególne podrozdziały będące efektem analizy bazy źródłowej. Wymagało to zachowania przez autorkę szczególnej dyscypliny rozważań i unikania pobocznych wątków.

4. Struktura pracy - analiza zawartości poszczególnych rozdziałów

Wstęp zawiera podstawowe informacje dotyczące rozprawy, a więc określenie tematu badawczego, oraz możliwości jego realizacji w poszczególnych rozdziałach. Autorka przedstawia w nim wstępne założenia rozprawy doktorskiej, formułuje główny cel podejmowanych badań oraz ukazuje cele szczegółowe. Zasadne wydaje się przyporządkowanie poszczególnych celów szczegółowych do poszczególnych rozdziałów tzn. jeden cel szczegółowy do jednego rozdziału. Tutaj jednak autorka poszerza te zagadnienia badawcze o dwa kolejne co niewątpliwie poszerza zakres badanej problematyki wzbogacając tym samym tok postępowania badawczego. Rozprawa składa się z czterech rozdziałów a jej struktura jest uporządkowana i przedstawia sytuację badawczo - problemową podporządkowaną postawionym celom głównym oraz celom szczegółowym zaprezentowanym we wstępie pracy a realizowanych w poszczególnych jej częściach.

Rozdział I - „Polityka budżetowa państwa”

Przedstawione zostały tutaj podstawowe zagadnienia związane z polityką budżetową w Polsce stanowiącej istotną część (rodzaj) polityki gospodarczej państwa. Sprawność i efektywność jej funkcjonowania wpływają nie tylko na sposób i zakres działania instytucji państwa ale również społeczeństwa. Autorka wnikliwie przedstawia pojęcie, zakres oraz istotę polityki budżetowej (fiskalnej) ukazując specyfikę jej celów, środków oraz form realizacji (s.16). Stanowi ona główną składową polityki ekonomicznej realizowanej przez państwo a ze względu na jej potencjalne możliwości wpływu na poziom aktywności gospodarczej rozważana jest jako instrument działań antycyklicznych którymi może posługiwać się rząd w dążeniu do stabilizacji warunków gospodarczych kraju (s.20). Kolejnym istotnym elementem wpływającym na politykę budżetową państwa są podatki pośrednie będące elementem polityki fiskalnej państwa. Autorka przedstawia tutaj podatek od towarów i usług VAT oraz podatek akcyzowy których rola z uwagi na wpływ do budżetu państwa jest dość znaczna (s.29). Istotne jednak wydają się mechanizmy uszczelniające system podatkowy i taka modyfikacja istniejących jego instrumentów aby z jednej strony służył poprawie ściągalności podatku VAT z drugiej bardziej efektywnie i skutecznie regulowały politykę fiskalną państwa (s.31).

Rozdział pierwszy należy uznać za wprowadzający w którym wskazano, że rynek paliwowy stanowiący istotną pozycję w polityce fiskalnej państwa ukazując jednocześnie nieszczelność przepisów podatkowych i możliwości jego uszczelnienia.

Rozdział 2 - „*Polityka państwa wobec sektora paliwowego po 1989 roku*”

Punktem wyjścia w tym rozdziale jest ukazanie polityki państwa polskiego wobec sektora paliw płynnych poczynając od pierwszych dwudziestu lat III RP, aż do obecnej rzeczywistości. Szczególnego znaczenia nabierają tutaj przekształcenia własnościowe i procesy restrukturyzacyjne które zostały zapoczątkowane od roku 1989 (s.36). Postępujące próby prywatyzacji i restrukturyzacji w latach 1991-1995 i dokonujący się proces zmian sektora paliwowego w tym okresie czasu nie przyniósł znaczących zmian. Spowodowane to było ogromnymi kosztami które pochłaniały jego modernizację (s.38). Kolejne programy restrukturyzacyjne i prywatyzacyjne sektora naftowego miały miejsce w latach 1995-2002. W tym okresie zmiany dotyczyły przede wszystkim programów rządowych które - zdaniem autorki - odbiegały od rzeczywistości i synergii między tym co polityczne a tym co sektorowe (s.50). Kolejna rządowa strategia modernizacji przemysłu naftowego pochodzi z roku 2007 i związana jest ze zwiększeniem bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz konkurencyjności krajowego sektora naftowego. Zmiany ustrojowe zapoczątkowane w 1989 roku postawiły przed branżą paliwową zadania sprostania konkurencyjności jaka pojawiła się na rynku paliw. Wpływ miały na to procesy transformacji a przede wszystkim tworząca się gospodarka wolnorynkowa która zapoczątkowała integrację z gospodarką światową. Wymusiło to zmiany organizacyjne w zakresie zarządzania oraz restrukturyzowania sektora naftowego (s.54). Przedstawiono tutaj również szereg wykresów ukazujących przerób, strukturę, produkcję czy konsumpcję paliw płynnych które posłużyły jako wartościowy materiał empiryczny. Nie bez znaczenia w procesie modernizacji pozostają także zmiany i nowelizacje prawne które nabrały szczególnego znaczenia po wejściu Polski do Unii Europejskiej (s.80) oraz szereg innych aktów prawnych (np.: Ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych) które zapoczątkowały wiele korzystnych rozwiązań mających na celu podniesienie rangi kraju w branży paliwowej na arenie międzynarodowej (s.106).

Rozdział ten stanowi rekapitulację analizy podstawowych tez które podjął rząd polski w zakresie działania modernizacji i rozwoju infrastruktury polityki paliwowej. Autorka przedstawiając powyższe rozważania udzieliła odpowiedzi na dwa zasadnicze pytania dotyczącej tej kwestii. Pierwsze związane było z możliwościami podjęcia działań przez władze państwowe w celu zapewnienia branży paliwowej stabilnej pozycji ekonomicznej

drugie dotyczyło sposobu prowadzenia polityki państwa w takim kierunku aby można było efektywnie zapewnić sektorowi paliwowemu właściwą pozycję polityczną.

Rozdział 3 - „*Branża paliw płynnych w Polsce w aspekcie przestępczości zorganizowanej*”

W rozdziale tym autorka poddaje analizie przestępczość ekonomiczną w sektorze paliwowym w aspekcie przestępczości zorganizowanej. Dokonuje tutaj charakterystyki form przestępczości związanej z obrotem paliwami płynnymi. To właśnie przemiany ustrojowe jakie zostały zapoczątkowane w 1989 roku stały się przyczynkiem nasilenia przestępczości szczególnie w wymiarze gospodarczym. Sprzyjało to powstawaniu również międzynarodowych grup przestępczych, wysoce zorganizowanych z nowoczesną strukturą organizacyjną (s.120). Dla zorganizowanych grup przestępczych szczególnie zyskowny okazał się sektor paliwowy. Z jednej bowiem strony utożsamiany był z masowością w obrocie paliwami z drugiej dość znaczną różnicą pomiędzy kosztami wyprodukowania paliwa a jego ceną rynkową (s.121). Przestępczość paliwowa i skala tego zjawiska świadczą o różnorodności jego form. Proceder ten dotyczy bowiem nie tylko fałszowania paliw ale również oszustw podatkowych. Grupy przestępcze i metody ich działania stały się zależne od realizowanych kierunków przestępczości paliwowej a sprawcy stosując różne mechanizmy ingerują w pole działania rynku paliwowego (s.141). Jednym z najbardziej wyrafinowanych i świadomie popełnianych przestępstw przez zorganizowane grupy przestępcze jest wykorzystanie tzw. karuzeli podatkowej. Stanowi ona sieć kilkunastu firm tworzących pozory legalnych transakcji handlowych których celem jest wyłudzenie zwrotu podatku VAT, który nie został zapłacony na wcześniejszym etapie obrotu (s.144). Jak słusznie stwierdza autorka karuzela podatkowa w dużym stopniu jest mechanizmem w którym sprzedawane paliwo krąży pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w ten przestępczy łańcuch, następnie wraca do państwa pochodzenia (zgodnie z ewidencją prowadzoną do celów VAT) i do pierwszego ogniwa w tym łańcuchu. Obecna przestępczość gospodarcza to przede wszystkim przestępczość skarbowa w której szczególnie rynek paliw płynnych narażony jest na nieuczciwość podmiotów w związku z faktem, że w tym obszarze dokonywane są obroty na dużą skalę oraz uzyskiwane znaczne zyski (s.161). Widoczne jest to w kwalifikacjach przepisów prawa karnego powszechnego jak i prawa karnego skarbowego (s.163) oraz wyrokach sądowych. Zdaniem autorki ostatnie lata wskazują, że w Polsce następuje systematyczny wzrost zorganizowanej przestępczości podatkowej. Następują nadużycia związane z podatkiem VAT i akcyzowym w obrocie paliwami płynnymi. Działania sprawców prowadzą nieuchronnie do popełniania przez nich przestępstw stypizowanych które związane

są z fałszowaniem dokumentów, praniem pieniędzy i działaniem w zorganizowanej grupie przestępczej (s.209). Zasadna wydaje się podjęta przez autorkę próba odpowiedzi na zasadnicze pytania stawiane w tym rozdziale które dotyczą działalności przestępczej w sektorze paliw płynnych. Autorka szczegółowo opisuje działania w zorganizowanej grupie przestępczej, fałszerstwa faktur oraz kwalifikację prawną czynów w kontekście posłużenia się fikcyjną fakturą celem wyłudzenia podatków VAT i akcyzy. Ostatnim elementem opisywanym w tym rozdziale są straty skarbu państwa związane z sektorem paliwowym. Problematyka ta stanowi duże zainteresowanie środków masowego przekazu które na bieżąco informują o zorganizowanych grupach przestępczych. Działania takie prowadzą z jednej strony do miliardowych strat w budżecie państwa i firmach z drugiej pogarsza się sytuacja przedsiębiorców działających zgodnie z prawem (s.234). Autorka słusznie stwierdza, że powstałe straty w branży paliw płynnych są bardzo złożone. Trudno jest także dokonać wiarygodnych obliczeń skutków ekonomicznych w tym obszarze ponieważ prowadzona statystyka organów ścigania oraz organów skarbowych i podatkowych nie są ze sobą zbieżne i nie odzwierciedlają pełnego obrazu popełnianych przestępstw paliwowych (s.247).

Generalnie rzecz biorąc rozdział trzeci zawiera szereg istotnych danych opisujących kierunki działalności przestępczej w sektorze paliw płynnych. Stanowi on próbę zidentyfikowania i sklasyfikowania sprawców przestępstw paliwowych oraz ukazuje skale oszust i wyłudzeń w sektorze paliw płynnych. Brakuje w nim jednak zasadniczych odpowiedzi w formie prognostycznej co do celów we wstępie pracy.

Rozdział 4 – *„Organy ścigania i instytucje państwowe a przestępstwa paliwowe jako element transformacji ustrojowej”*

W kolejnym czwartym rozdziale autorka zawarła interesujące treści dotyczące reorganizacji struktur przeznaczonych do zwalczania przestępstw gospodarczych. Jest to proceder bardzo istotny ponieważ aby skutecznie i prawidłowo można realizować zadania niezbędne są odpowiednie kwalifikacje, doświadczenie zawodowe oraz specjalistyczne przygotowanie funkcjonariuszy prowadzących rozpoznanie w tym obszarze (s.248). Autorka przedstawia tutaj zadania realizowane przez organy ścigania zajmujące się zwalczaniem przestępczości ekonomicznej w tym o charakterze zorganizowanym jak również metody operacyjne i śledcze dotyczące przestępstw paliwowych. Zasadne wydaje się stwierdzenie, że jedynie przemyślane i właściwie przygotowane struktury organizacyjne służb mundurowych będą skutecznie zwalczać złożoność spraw gospodarczych. W okresie transformacji ustrojowej odbudowa struktur do walki z przestępczością gospodarczą zaczęła nabierać nowej formy i zakresu. Zachodzące w kraju zmiany spowodowały, że nastąpił rozkwit „szarej

strefy” która pozostawała w ukryciu. Uaktywniły się również grupy przestępcze które wcześniej były słabo rozpoznane. Sytuacja ta spowodowała powiązanie struktur przestępczych ze środowiskiem biznesu gospodarczego. Istniejące luki prawne były wykorzystywane wobec tych grup przestępczych z jednoczesną aprobatą skorumpowanych instytucji i organów ścigania (s.253). Postępująca demokratyzacja życia społecznego spowodowała, że pojawiły się nowe formy przestępstw gospodarczych popełniane przez zorganizowane grupy przestępcze. Wykreowała się przestępczość nowego typu o charakterze ekonomicznym która z czasem przyjęła zorganizowaną formę a grupy przestępcze w umiejętny sposób wykorzystwały zmieniającą się sytuację ekonomiczną oraz przepisy prawne (s.261). W celu osiągnięcia celów pracy operacyjnej od poszczególnych służb wymaga się konieczności stosowania wielorakich metod pracy operacyjnej która w rezultacie pozwoli osiągnąć pożądane rezultaty (s.288). Istotą pozostaje tutaj efektywna współpraca organów ścigania z instytucjami zajmującymi się ochroną interesów ekonomicznych i finansowych państwa która powinna przybrać formę zorganizowaną w której organy ścigania współdziałają ze sobą (s.310).

Rozdział czwarty to próba ukazania faktycznie podejmowanych działań przez organy ścigania oraz instytucje podatkowo - skarbowe i finansowe jak również ukazanie skuteczności ich działań w zwalczaniu zjawiska „szarej strefy” na rynku paliw płynnych (s.334).

Zakończenie zawiera próbę rekapitulacji całości przeprowadzonych badań i odpowiedź na pytanie badawcze: Jak kształtowała się polityka państwa i instytucji politycznych wobec problemów związanych z coraz większym rozwojem zorganizowanej przestępczości ekonomicznej. Autorka przedstawia rozwiązania systemowe i prawne mające przeciwdziałać popełnianiu przestępstw paliwowych i nadużyć w związku z wyłudzeniem podatku VAT i akcyzowego w tym obszarze (s.335). Uzyskane wyniki badań pozytywnie weryfikują postawioną tezę stwierdzając, że przeprowadzone badania oraz ich wyniki wskazują zakres współpracy organów ścigania z instytucjami podatkowymi i skarbowymi w których rola państwa i instytucji politycznych stanowi istotny element kształtowania modelu przeciwdziałania i zwalczania przestępczości gospodarczej. Widoczna jest ona zarówno w sferze bezpieczeństwa i porządku publicznego jak również w sferze bezpieczeństwa ekonomicznego państwa.

Pod względem merytorycznym praca ukazuje zagadnienia przestępczości paliwowej oraz podejmowane w tym zakresie działania państwa. Strukturę rozprawy należy uznać za właściwą, poszczególne tezy pracy są formułowane logicznie w oparciu o dostępne dla autorki źródła, raporty organizacji branżowych oraz państwowych.

Analizując treść rozprawy dostrzegłem jednak pewne kwestie które wymagają wyjaśnienia. Proszę zatem, aby Doktorantka podczas obrony ustosunkowała się do zgłoszonych w recenzji kwestii i odpowiedziała na następujące pytania:

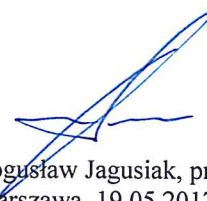
1. *Jakie faktyczne działania podjęły instytucje państwowe w celu zapewnienia branży paliwowej stabilnej pozycji ekonomicznej po 1989r.*
2. *W jakim stopniu państwo jest w stanie kontrolować skalę oszustw i wyłudzeń w sektorze paliw płynnych poprzez swoje służby?*
3. *Jakie kierunki działań państwo wyznaczyło sobie na kolejne lata w celu minimalizowania skutków i zwalczania przestępczości zorganizowanej w sektorze paliwowym? Wnioski de lege ferenda.*

Zaprezentowane kwestie w postaci pytań nie obniżają wartości dysertacji. Przedstawiony materiał badawczy jest wiarygodny, napisany poprawnym językiem, aczkolwiek występują nieliczne błędy.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę zaprezentowaną ocenę rozprawy doktorskiej należy stwierdzić, że doktorantka spełniła podstawowe wymogi formalne jakie obowiązują w przypadku przygotowania i realizacji rozprawy doktorskiej. Dotyczy to zarówno wyboru tematu przyjętej metodologii oraz struktury pracy i przedstawionych wyników badań. Praca stanowi oryginalne rozwiązanie problemu badawczego.

Biorąc pod uwagę całościową ocenę rozprawy doktorskiej mgr Bożeny PIĄTKOWSKIEJ oraz kryteria ustalone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (*Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.*) wnoszę o dopuszczenie mgr Bożeny PIĄTKOWSKIEJ do dalszych procedur związanych z procesem doktorskim.

Dr hab. Bogusław Jagusiak, prof. WAT
Warszawa, 19.05.2017r.